2018-005

Nota Lede Spoorstraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

28-3-2018

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande verkavelingsaanvraag te Lede Spoorstraat, waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota[1] bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat er een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit proefsleuvenonderzoek beschreven.

De advieszone was 13260m² groot zoals aangegeven in de opgemaakte bureaustudie. Bepaalde delen van het terrein konden niet of moeilijk onderzocht worden waaronder een diepe put van ca. 250m² centraal in het plangebied, ter hoogte van sleuf 4, de betonnen wandscheidingen en diverse boomstronken (vooral ter hoogte van sleuf 9). In totaal bleek een zone van ca. 12000m² goed tot redelijk goed onderzoekbaar. Hiervan werd 1418m² (11,8%) onderzocht door middel van proefsleuven, en 56m² (0,5%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald (12,3%). Desondanks kon een goede inschatting in het archeologisch potentieel gemaakt worden, dat in dit geval negatief bleek te zijn.

De gegevens opgesteld in de bureaustudie toonden aan dat het projectgebied een zekere archeologische verwachting had. Op basis van het historische kaartmateriaal kan er afgeleid worden dat het projectgebied vanaf het einde van de 18de eeuw hoogstwaarschijnlijk niet bebouwd geweest is. De kans om sporen uit deze periode terug te vinden is bijgevolg miniem. Voor de perioden voorafgaand aan de Ferrariskaart kan op basis van het bureauonderzoek de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet bepaald worden. De nabijgelegen opgravingen aan de Kleine Kouterrede, het domein Mesen en aan de Wichelse Steenweg geven aan dat de omgeving reeds van in de steentijd in gebruik genomen is door de mens. Bewoningssporen en grafstructuren uit de metaaltijden, Romeinse tijd, vroege, volle en late middeleeuwen maken dat de omgeving duidelijk interessant was in deze perioden. Het archeologisch vooronderzoek heeft echter aangetoond dat enerzijds het grootste zuidwestelijke deel matig tot vrij sterk verstoord werd waarvan diverse rechthoekige en vierkante recente kuilen getuige zijn. Anderzijds werden slechts drie sporen opgetekend, waaronder een ongedateerde greppel, een kuil uit de late ijzertijd of vroeg-Romeinse periode en een ondiepe gracht uit de Romeinse periode. De kuil lijkt aan te sluiten bij de opgravingen aan de overzijde van de Spoorstraat meer naar het zuiden en zuidoosten toe. Andere sporen werden echter niet geattesteerd, waardoor gesproken kan worden van een randfenomeen. Wel lijkt het erop dat meer sporen kunnen verwacht worden naar het zuiden en zuidoosten toe buiten het plangebied. Verder archeologisch onderzoek van het plangebied wordt om deze redenen niet geadviseerd.

[1] https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/1947

Het archeologisch ensemble wordt voorlopig bewaard bij Acke & Bracke Archeologie. Na afronding zal het ensemble definitief bewaard worden, volgens de bepalingen van de Code van Goede Praktijk, bij de initiatiefnemer.